

MOSONYI KATA

KALEIDOSZKÓP

(FÖLDI ÉS ÉGI KÉPZETEK)

MOSONYI KATA

KALEIDOSZKÓP
(FÖLDI ÉS ÉGI KÉPZETEK)

Pécs, 2024

MOSONYI KATA
KALEIDOSZKÓP
(FÖLDI ÉS ÉGI KÉPZETEK)

Versek 2023-2024

Szerkesztette:
Mosonyi Kata

Tördelőszerkesztő:
Fetykó Judit

Borítólap:
Fernand Léger: Párizsi tetők, 1912, olaj, vászon, 90x64 cm

@ Mosonyi Kata
Pécs, 2024

*Ama kései, tékozló remény,
az utolsó, már nem a földet lakja,
mint viharokra emelt nyárderű,
felköltözött a magasba.*

/Pilinszky János/

P. M. Chagall: *Ádám és Éva*, 1912

I. FÖLDI ILLÚZIÓK

1. OPTIKAI SZEMFÉNYVESZTÉS

KONSZOLIDÁLT TÁJ

A lovak már a karámban,
csak a domboldal rőt
sörénye emlékeztet a ringó
hátalakzatokra, a láboszlopok
döngésére. A metsző
napfény megtört, a vesztesek
félelme sem melegít. Ember
nélkül olyan békés lenne
ez a táj, egészen konszolidált,
afféle közép-európai. Talán
szívből szerethető is.

De jut-e még idő a szeretetre?

GUERNICA

Hommage á Pablo Picasso

Félelmeim rideg vasakba
öltöztettek, álmomban bennem
bukfencezett a háború.

Kételyeim, akár a lángot fújó
harcimének, riadót zengtek nyomban,
vaskos jelenlétük folyton a nyomomban.

Erényeim elhamvadtak a gaztettek
oltárán, megsemmisítették a múltat.
Jobb lett volna okulni más kárán.

Érzékeink tárgyi bizonyítékok.
Nem vár csoda ránk. Már
messze estek egymástól a tekintetek.

IMPRESZIONISTA KÉP

A parkok zöld fövényén fekete foltok
lépegetnek, távolabbról egybemosódik a kép;
itt-ott fonnyatag, sárguló fűcsomók kis
szigetei villannak, s roncsolt barnás levelek
fanyar illata terjeng, meg-megújulóan felénk.

A hirtelen támadt fuvallat beleborzolja a légbe,
szétreppenti a károgva verdeső szárnyak seregét.
Ősz van. Színek orgiája készülődik, még csak
a fák északi oldala rozsdállik gutaütötten,
a déli halványan őrzi a nyárutó édes melegét.

De bezárul nemsokára a látvány, csontvázzá
csiszolódnak a hajnali fagyban a faágak;
őrizni kellene ezt a pompás színváltó képet,
mert pár hét, és hónapokra elfeledjük a fényt,
szürke gúnyát ölt majd a lélek, akárcsak az ég.

A PÁLYA SZÉLÉN

Testünk temploma egy misztikus
kaleidoszkóp, amit a Lélek
apró mozaikjai töltenek be.

Egy kattintásra színes forgatagként az
öröklét képei villannak fel, amik archetipikus
kapcsolatokat jelenítenek meg.

A végtelen variációk gyors egymásutánja
enigmatikus fénytörésben mutatják be
a földi viszonyokat, a kavargó jelent.

Megfoghatatlan illúzió, akár a képzelet:
a fény átütő játékból felizzó árnyak
kavalkádja; formák és színek arzenálja..

Valaha egy lélek húrjain játszott
bennünk a világ Fenntartója, de mára
a föld s az ég kapcsolata megszakadt.

Bár megmondatott: emberekben, sőt
főemberekben reménykedni dőreség.
Elárul, becsap a hőzöngő mindenség.

Mert nem akarja érteni a Szót,
a jelbeszédet, az ábrák harmóniáját,
megteremti hát saját kataklizmáját.

Azt sem engedi, hogy az Isten elhagyja
a neki szánt helyet: a kispadot. Ő pedig
hűségesen vár a pálya szélén. Szurkol.

Hogy végül megnyerjük a holnapot.

NOVEMBERI ÁHITAT

A természet ötvöse aranytallérral
aggatta tele a fákat, imitt-amott
rézszínű s bordó lemezkéket
röpít messze a szél. Varjak serege
kotorász a színpompás levélszőnyeg
között. Ez az év is hogy elszelelt!
Temérdek szörnyűséggel és
száraz, zizegő levelű reménységgel.

MEMENTÓ

Mordan feketéllik a Nagy-Kevély,
odább, a Pilis fölött a Nap
szürkehályogos sugarait
eregeti a földre, bágyadt
fénye már nem melegít.

Borzongva gondolok a múltra,
itt, az erkélyen dulakodott
dámvadként egykor apa és fia:
boldogtalan riválisok.
Emlékük most is keserít.

Két zseniális ember, egyikük a
retorikában, a másik a képalkotásban,
génuszuk nem tűrte egymást: két
dudás egy csárdában nem fér meg.
Szétválasztottam gyilkos indulatukat.

Az emlék lelket merevít.

A JELEN MÉRLEGÉN

*Agancsom rég elhagyám, törötten ing az ágon.
Szarvas voltam hajdanán, farkas leszek, azt bánom.*

A statisztikai hivatalok akcióban, azt is
méri, mennyi az emberekben a derű.
Alapvetően nekem tocsognom kellene
a melatoninban, mert az Óceánokon innen
és túl érkeznek barátaim inspiráló üzenetei,
melyek elűznek mindent, ami keserű.

Tercinákban kellene dalolnom, vagy leporolni
és zengeni az ősi hexametereket; az öröm
lángrozsájának ki kéne gyúlnia szívemben,
mert bár a világ centiméterekre van a harmadik
világháborútól, de családommal és tágas
baráti körömmel csodamód élek, békében.

De felnőtt fiam van és két fiatal vejem,
a kockázatokat magam is mérlegelem.
Lózungok – béke és biztonság – röpködnek
a légben, és Damoklész-kardjaként ott lebeg
fölöttünk a megélt történelem, hát kérdezem:
e földi lét megóvása mennyire reménytelen?

FABULA

Kinn a bárány,
benn a farkas.
Mire készül
a zord ordas?
Báránybőrben
rég rejtezik,
farkas módra
bárányt eszik.

Megalkuszik
füvel-fával,
alkut köt a
négy égtájjal.
Eladta már
az igazát,
hívei közt
sokszorozta

annak hasznát.
Így vétkezik
éjjel-nappal
a globális
hatalmakkal.
ENSZ-nek hódol,
WHO-val
kiegyezik.

Nem tart attól,
 leleplezik,
a Covidban
 jeleskedik.
Hatalma nagy
 győzi Krisztust,
hiszen ő az
 Antikrisztus.

KÖRÖMSZAKADTÁIG

Anyám még teknő fölött görnyedt,
sikálta napestig a szennyes ruhát,
az ágyneműt ki is keményítette,
az udvaron röptette el bánatát.

Tavasztól őszig hajlongtunk a földeken:
kapáltunk, gyomláltunk a tűző napon
vagy jeges, testet maró szélben; bízva,
értünk is feltámadt harmadnapon.

Eltelt pár évtized, jött az új nemzedék,
akit kiszolgál számos technikai eszköz,
gombnyomásra zajlik az életük, mégis
panaszkodnak, méltatlanul eredetükhöz.

A családtagok egymással marakodnak,
mint státusz-szimbólumként a kölyökkutyák,
lakásuk piszkos, mindenütt rendetlenség,
de körömszakadtáig védik a maguk igazát.

Mi vet majd véget ennek? Félve nézem
a napi híreket, háborúktól zajos a média:
gyilkosság, terror, világörület; meglehet,
e kornak a légópince lesz majd otthona?

Zárt osztállyá válik a földünk. Vajon lesz-e,
akit gyötör majd a kétség és a bűntudat,
hogymásképp kellett volna élni, emberhez
méltóan, hogy elkerülhessék pusztulásukat?

SZABAD ÖTLETEK

Napjainkra sorra dőlnek meg a tabuk:
videók tömkelege árasztja el a világhálót,
pótolva az iskolai oktatási smafut.
Már bátorság sem, csak nyitottság kell
hozzá, odaszánás és idő, s megtudhatjuk,
hogyan bitorolja a földet a Luciferré lett
egykori angyal, kiket kerített hatalmába,
mely pusztító erőkkkel, kikkel kötött alkut.

A középkori templomépítő cégekből jött
létre a szabadkőműves okkult társaság,
számos hírességet szippantva magába,
s hiába tiltották be fél évszázadra uralmukat,
utána még nagyobb elánnal – mint pók a
hálóját – az egész világot megkaparintotta.
Az Istenbe vetett hitet elvetették, sátáni
elvek vezérlik látszólag nemes tettüket.
Számoljuk fel a szabadkőműveseket!

Hozzájuk kapcsolható a Rotschildok által
alapított befektetési társaság, a dúsgazdag
bankárok, kalandorok, világpusztító erők
társulata, a Mindenható fő ellenségei. Ők
a háborúk mozgatói, nyertesei; fő partnerei,
a Vanguard, a Blackrock, a világelit óriáspolitikai.
Céljuk a Világkormány létrehozása, karöltve
Klaus Schwab Gazdasági Fórumával. Állam

az államok fölött, számos országra vannak befolyással, Európát marionett-bábuként kezelik. Pusztító járványok kirobbantói, a Föld fenntarthatóságát a népiértésben látják. Védd magad a tőke uralmától, hogy ne lásd kárát!

A COVID-diktatúra látszólag lecsengett, a mainstream média kiforgatta a történeteket, de világszerte emberek milliói keresik a miérteket. Dr. Robert Malone, az mRNS technológia atyja is beismerte: a vakcina nem állítja meg a fertőzéseket, a következmények továbbra is súlyosak: magas vérnyomást, tachikardiát, trombózist, embóliát, ködös agyműködést, krónikus köhögést okoznak. És megnőtt a rákos betegek, a halva születések száma. A helytelen protokoll miatt számos covid-halál kórházban történt. A hatékony Ivermectin helyett a Rendesivir alkalmazása átsegítette a beteget a túlvilágra. A Nobel-díj túl elsietett volt, csak növelte a Globális Elit emberellenes bűncselekményét. Az összeesküvés-elméletek azóta talonba kerültek, de a vakcina utóhatásától még hatalmas tömegek meg nem menekültek. Óvakodj a WHO parancsuralmától!

Ember az embertelenségben: már harmadik évében jár az orosz-ukrán háború és mellette a palesztin-izraeli iszonyatos vérontás. Mikor ezt írom, félelemmel figyeljük a világháborús előkészületeket, a rettegett atomcsapás eshetőségét. *Megőriült a Sátán*, magával rántva az emberiséget. Eszelős nekibuzdulás

jellemzi a kormányfőket, mint akiket
elkábított a szemfényvesztő Gonosz, nem
érvéki őket az odavesző emberélet. Könyörögjünk
a Megváltóhoz, vegye el e rettenet élet!
Vessen véget a háborúnak, teremtsen békét!

TORZ JÁTSZMA

Ha a gonoszság Isten hiánya,
a sötétség pedig a teljes fénytelenység,
akkor ez a sátánizmus alaktalan
rendszerének disztópiája,
mely eltorlaszolja a keskeny út
bejáratát, és mint a lágerlakókat
a tágas gázkamrákba, betessékeli
az emberiséget a szélesre tárt
halálmező utópiájába.

S mivel a Kabbalizmus szerint
a Teremtő forma nélküli, ezáltal
megismerhetetlen egzisztencia.
Karnevált szervez a szent szellem
nevében, hamis nyelveken szólásra
bír, rávesz minden gonoszságra,
ez maga a gyilkos dominancia.

Végsősoron a kezdetektől tarol
ez a katatóniás állapot: a létezés
enigmatikussága folytán libikókázva
működik a hamis ráció és a vezérlő
Szellem párbaja; vallási köntösben
lelki terrorba terelik a hiszékeny
embert, aki képtelen bármit is tenni
ez ellen. Úgy tűnik, szalmaszál
a Golgota keresztje, kálváriát járát
velünk a Gonosz, ostoba tréfának

tekinti milliók kiirtását. Számára
egyetlen igazság létezik: a gyilkolás
szelleme. Ennek érdekében nem
hagyja abba toborzását, a kábult
tömegek követik ma is, mert
az ember feledte már égi mását.

ARS POETICA

A költészet folytonos nyelvi játék:
szavakból épített képtár, s aki
benne él, az a meg-megújuló entitás.
Ha kinn teljes a káosz, odabenn
zene hallik, eufemizált jelenről
árulkodnak a képek, nem vitás.

Korunkban minden relativizált
lett, megtorzult az önismeret,
kárvallottá vált számos identitás.
De automatává soha nem válik
a költő, lelke intim szféra,
képgazdag, intuitív kiállítás.

Az AI a dadaisták és mások álma,
képtelen lenne efféle csodára:
*mint mikroszkóp alatt a levélmetszetek,
lapokra szabdalt felhőkkel terhelt
az ég, itt-ott kibukkannak a
szürkeségből az azúrkék tengerszemek.*

A ma költője is háborút vív,
akárcsak körötte az egész világ.
Számára minden szó hangjegy,
s képvilága az áldott partitúra.
Vigyáznia kell, nehogy kibillenjen
a gondolatból, át, a vonalon túlra.

GÉNJEINK

/Reflektálás Garaczi László eurovíziós gondolataira/

Mi most (és valójában) a magyar?

Aberrált nemzet, az optikai lencse élességi hibája folytán identitászavarral küzdő: a Párizsig vágózó Attila hunjai (lásd Panthéon-freskó) után keresztény székesegyházakat építő (ma államilag felettéb dotált) felekezeteket süvegelő, de török, tatár, román, szláv, tót, germán, héber keveréke. A normalitás plusz örült zsenik szent vegyülete. Meghasonlott nemzedékek, a 2000 éves hazugságspirálban mutálódók Európa közepében. Kitaszítottság, megvetettség a részük. A faragott oltárnál hajbókolók, akik változó hatásra lengetik a nemzeti zászlót.

Stációsymbólumaik a korona, a horogkereszt, a sarló és kalapács. A világ minden tájára szétszórt génjeik az Európai Unióban a sárga csillagok köré kékítőt oldanak az ég kék vízében. Önutálat, jogos büntudat a részük a vesztes háborúk nyomán. Álruhás történelmükben a jelszavak semmit sem jelentenek, s bár pajzsként védték egykoron Európát, a nagyhatalmak gyűlöletükkel kísértének, mert páratlan szépségű nyelvi izolációjukkal kaffognak Kelet és Nyugat felé. De a nagy nemzetek orrát facsarja a vidéki ganéj, ezért a tokaszalonnából és a hurkatöltésből müzlire váltottak: életmód-áldozat; zöltség-gabona-változat.

Szellemi spiritusz is emelgeti a nemzeti nyomor fazekának fedelét: kutatók, sportolók, tudósok, művészek, Nobel-díjasok sorjáznak a dicsőségtábla falán. De akkor a legnagyobb talány, hogy miért az önutálat, a frusztráltság? A belső meghasonlás? Mint a kasztráltak, moslék-országgént rőfögnek, és kiszámíthatatlan gesztusaikkal egymásra mutogatva acsarkodva pörölnek. Inaktivált lett a dunai-föderáció-álom, végletesek és végzetesek az uniós remények, folytonos orra bukás. Rajongás a szélsőségekért, húzd meg-ereszd meg, semmi más. Mikor szakad el? Ki kit ölel? Ki kit öl el?

Illúziók a magyar rónán, rémálmok a globalításban. Élethossziglani szabadságvesztés a részük az örök szabadság-imázsbán. Vegán odaadásukat cifrázzák tovább, hogy jeleskedjenek, ne csak a guláshban. Isten áldd meg a magyart, rázd meg nemzeti kaleidoszkópját, hogy nemes, egységes képpé álljanak össze megzavarodott génjei, hogy az Élet az életet táplálja a maradék időben, mert kezdenek kibontakozni János Jelenései: „mikor a római birodalom újból összeállt, megjelenik az Antikrisztus.” És itt-ott feltűnnek a hamis próféták. Ó, adassanak még a béke évei!

THE AI FUTURE

Ez itt a közeljövő, vagy akár már a jelen.
Óriás léptekkel fejlesztik a Mesterséges
Intelligenciát, bár sok a balsejtelem.
Már sokfelé AI ügynökök szaladgálnak,
akár a Pentagon-aktákban is turkálnak,
rejtett anyagokat nyilvánosságra hoznak,
de a laptopodról is bármit eloroznak,
személyes dolgaikat kiszivárogtathatják.
Átvehetik az irányítást a katonai szervereken,
és rendkívüli képességekkel felruházva
úrrá lehetnek bizonyos döntéseken.

Már nem sci-fi, mindennapjaink részévé
válnak, elvéve alkotó munkánkat, az élet
értelmét tönkreteszik. Az algoritmusokat
tetszés szerint módosítják, így mértékké
avanzsálnak a társadalomban, a politikában.
Az oktatás-nevelés hidegfejű mestereiként
a lélektani pillanatokat megghiúsítják, úgy
lépnek fel a tanárság gengsztereiként.
Emberileg megszűnnek a biztonsági fékek,
mert az AI átveszi az uralmat az agyi kapacitás
fölött, megtanít hazudni, csalni, hackelni;
a felügyelet alól kilazulnak az eresztékek.

Ha meghibásodnak, az felér egy gégerákkal,
életeket, rendszereket pusztítanak el egyetlen
gombnyomással. A Szuperintelligencia betegsége
a Föld pusztulását is jelentheti, mert a „teremtő”
embernek e gyógyító folyamatokhoz nincs tehetsége.
Elképzelhető, hogy a gépi architektúra cselekvő
bázisa öngyógyítást végez, így nem lesz szükség
az elöregedett, avított emberi manufaktúra-jellegű
beavatkozásra, az ember sarokba lesz állítva, hiába
ő a gép alkotója, nem lesz alkalmas semmi másra.
Megérhetjük, hogy majdan ők temetnek el bennünket,
hamvunk fölött gyászhuszárként sorfalat állva
a lengedező szélben ránk olvassák gépi sírbeszédüket.

KALEIDOSZKÓP

Hagyjuk az Istent,
rázza napestig, amíg az alaktalan
formává merevszik,
lássa a menny is, ahogy az idomtalan
idollá igyekszik.

Égető a spirituális káprázat:
most rózsablak, majd gótikus
vízió, színek geometriája,
ömlik belénk végtelen variációban
a létezés szakrális csodája. –
Életünk színeváltozása csupán
az optika efféle trükkje? Akinek
hadtápos volt az apja a háborúban,
akárcsak Stendhal (nem ölt,
egyetlen bűne, hogy táplálta
a halálba menőt), az fegyelmezett,
nem hadakozik a világgal,
mint akinek az Ég megkegyelmezett.

Hagyjuk az Istent,
rázza napestig, amíg az alaktalan
formává merevszik,
lássa a menny is, ahogy az idomtalan
idollá igyekszik.

A csillagos égbolt is egy óriási
kaleidoszkóp, mint a Mecsek éjjeli
villogó, szikrázó gyöngysora
pulzál, változik, megcsal, hívogat;
súrlófényével behunyt szemem alatt
is beránt egy másvilági tükör-fóbiába.
Kattog az éter, itt minden csak látszat,
háborús szemfényvesztés e földi
gyalázat. A világ pénzügyileg összeomlik,
Európa haláltánca karmesteri szándék,
David Brewste, a skót fizikus mit szólna
hozzá, hogy találmánya nem pusztán
játék, az embernek kegyetlen ajándék.

Hagyjuk az Istent,
rázza csak napestig, amíg az alaktalan
formává merevszik,
lássa a menny is, hogy az idomtalan
idollá igyekszik.

Mert hiába euforikus ez az optikai
varázslat, ha a világmorál már rég
atonális üzemmódra váltott, mindent
velejeig átjár a hazugság-átok. Vertikális
elkötelezettség? Ugyan már! Hovatovább
börtön jár érte; a Gonosznak tapsol
becsapott közönsége; szemfényvesztés,
lélektelen mechanizmus a jelen
kaleidoszkópja. Visszasírjuk a kiűzetést?

De hát jogos volt, hiszen már az Édenben
megkezdődött az emberi tivornya.
S mára már nem is a tagadás a tragédia,
hanem a közöny, mely szerte visszaköszön.

Hagyjuk az Istent,
rázza napestig, amíg az alaktalan
formává merevszik,
lássa a menny is, ahogy az idomtalan
idollá igyekszik.

2. FÉNYTÖRÉSEK

TOPORGÁS A KÖLTŐI PARADIGMAVÁLTÁS KÖRÜL

Költő ne ártsa bele magát a politikába,
még ha mindenünnen zúdulnak is rá a világ hírei! –
Inkább törődjön bele a ravasz struccpolitikába.
Legyezze sérüléseit a l'art pour l' art semlegesség
oltalmában, még akkor is, ha milliárdokra rúgnak
az emberiség súlyos szenvedés-magömlései

Vagy mehet minden a közéleti zsákba:
a globális elit összes emberellenes tette,
a józan ész betiltása és agyatlanítása,
a klímahistória (a mesterségesen irányított
hurrikánok, a tűzkárok, hegyomlások, áradások
pusztítása), a kanadai VISP: a covid-vakcina
miatti kártérítések színjátéka?

Dőljünk be a média-meséknek! Hallgassuk
összeszorított foggal a fejünk felett harsogó
háborús terveket, nézzük párás szemmel
a sok hazug békekonferenciát, és nem lesz már
soha, hogy valaki ténylegesen megálljt kiált?!

A földgolyó sok sebből vérzik, és ki mondja meg,
miféle átnevelő táborok épülnek Amerika-szerte?
Az Antikrisztus vallásrendszere hódít, rohanunk
a szakadékba. Eközben a Global Gambling Casino
pszichopatai virulnak; az Armageddon előmozdítói,
a bankár-dinasztiák pedig csak gyarapodnak.

DECEMBERI ALKONY

Alvadt vérplazma az Isten
könnye, kerubok szárítgatják
szárnylegyezőikkel. Az univerzum
visszavág: a félelem torkunkra
fojtja a közelgő estét. Porzik
a rettenet, űrlepedékként
borítja a földre az ég a testét.

Vajúdik a természet is,
sötétség árnyai kelnek.
Váratlanul egy fehér hasadék
nyílik: elválík a nappal
a fénytől, vak éj terpeszti
széjjel a hátát. Megveti rajta
a másnap a lábát.

JANUÁR VÉGI KÉP UKRAJNÁBAN

A háztömbök falának
ütődik a varjak károgása,
mint gépfegyver ropogása
zeng tőlük a vidék.

Tompa szürkesség borít
mindent, e háborús világban
őrizzük, amíg csak lehet
az otthon melegét.

Ha ugyan létezik otthon,
s nem a légi riadók
parancsszavára
a metró a menedék.

tankok robaja hangzik
és rázkódik minden,
tűz csap fel, füst, köd,
és lángban áll a kerek ég.

FANTOMFÁJDALOM

A bankár dinasztiaik zsebre tették előbb Európát,
majd a Közel-Keletet, aztán a tengeren túlra
is kiterjesztették csápjaikat. Az öt, genetikailag
nagyon tehetséges R.-fiú, hogy fialtassa
a Mammont, unokahúgokkal kötött vérfertőző
házasságokkal sikeresen egybe tudta tartani
és növelni napjainkig hatalmas vagyonukat.

A titkos szervezetekkel együtt számos forradalomban
és háborúban érdekeltek, szimbolikájuk (a csillag)
díszítő eleme lett a holokausztnak, az áldozatra
kiszemeltek ruházatának: megrendítő, hisz genealógiájuk
szegényeit küldték vele az időtlenbe, a füstpárás
kárhozatba. És kivégezték Batthyányékat, halálba
kergették Széchenyit, nemzetünket hagyták számkivetve.

*Az idő alaktalan, testekre van szüksége,
hogy nyomot hagyjon.* – Proust vajon így
gondolta a testből hamuvá, porrá finomult,
csonttá örölt életük nyomvonalát? Életek?!
Csupán tárgyi eszközei a történelemnek. Valaha
volt anyag, lélek, majd lidérces fantomfájdalma
a létnek, a bankároktól függő emberiségnek.

NÉZŐPONT

Különös, az emberek inkább élnek
diktatúrában, mint álcázott
demokráciában, mert ami jön,
az nem a szabadságról szól.

Fejünk felett üzletelnek
kárunkra a nagyhatalmak,
demográfiai háború a cél,
s a kis népek sorra kihalnak.

PARADOXONOK

A földi lét
a halhatatlanság
igézetében telik,
halandóként.

Mert naponta sok
millió tonna mérgező
kén-dioxidot
permeteznek a légbe.

Mint szöcskék,
pattognak a száraz
levelek a földön
a fullasztó szélben.

Kihajt-e valaha is
a normális élet,
vagy a Sátán dirigálja
az Új Világrendet itt?

A villámhárító csúcsán
egy galamb egyensúlyoz.
Hány angyal röpte védi meg,
az elbukó emberit?

REVANS

Hérakleitoszi féligazság, hogy *mint
találomra odaszórt dolgok halmaza,
legszebb a kozmosz*. A csillagtengerek
fürdőjében szemmel megmártózva biztos,
hogy nagyobb a világmindenségben a rend,
mint a földön, hol jóval többet tesznek
ellene a káinok, semmint az Ábelek.

Ez már Aldous Huxley Szép Új Világa, hol
laborokban termesztett mûhús a nyerő,
mivel a baromfitelepeket felégetik,
a tehenek tenyésztését sokfelé betiltják,
a boltokban tücsköt-bogarat kap a vevő.
Gyors és könnyörtelen lesz ez a változás,
miközben íródik valahol egy apokrif szentírás.

SÖTÉT ÁRNYAK

A mélyben zajlik a sejtek bomlása,
a lét önkényes, alattomos romlása.
Fölfoghatatlan, hogy most még kacérkodsz
a fénnel, de mit rejt számodra az éjjel?

Két világégés sem volt elég lecke,
hogy felébressze az emberiséget: az
egykori Fényhozó vont a legnagyobb
árnyat, s a vele lepaktáló Világerők.

Már működnek az újabb halálgyárak,
robotizálják az elmét, hogy az ember
legyen olyan öntudatlan automata,
mely elfeledi, kié a Lélek Univerzuma.

MANÍR

Fáraszt e lét-bazár,
várom, hogy majd bezár.
Kilötytyent belőlem
egy sorsnyit; tért vagy mit. –
Felőlem! Tán új sort nyit.

Balsors, akit végképp
arcul csapott, miatta vegzál
a honderű s a lét –
Ökoszisztémában elfajzol,
megfeledkezve magadról.

Hazám lett jövőm hamvvedre.
Mondd, hol itt a házam?
Lepusztult létezés. Pró és kontra;
jöjj, borulj keblemre
halál, te végső tivornya.

SÖTÉT AFORIZMÁK

Valentin- napon szivárványos
zászlókkal menetelni:
perverz örökkévalóság.

*

A Black Friday karácsonyi
hitelei miatt a fél világ
az adósok börtönébe kerülhet.

*

Kipusztult ideákkal nem
működik sem a kódex,
sem a kánongyár.

*

A multikulturális közegben
devalválódik
a Vagyok misztériuma.

*

A pszichoszomatikus
betegségektől felvirágzott
a gyógyszeripar.

SZELLEMVÁROS

In memoriam Lahaina, 2023

Ez is a nagy küzdelem része. Geomérnöki
hadművelet: porig égett minden.
Tűzfalak meredeznek az égre. Memento mori.

Hullámlemez és vas-csontváz-temető,
itt valaha képtár volt, az őslakosok
elmenekültek, semmi nem menthető.

Lógó ajtók csikorognak, mint Marinetti
futurista Kiáltványában az apokaliptikus
felkiáltójelek. Semmit nem lehet tenni.

A tépett villanypóznák jajonganak.
Evakuált övezet. Sátán tébolyától
a műemlékek mind szétporladtak..

A Lélek hosszában kettéhasadt,
mint lávaömléskor a föld kérge,
tarolt a lázas lángfolyam, egészen

az Óceánig, s ott is fölزابált minden
kis földdarabkát, jachtot, a kikötőben
veszteglő halászbárkákat; merészen

belesistergett a temérdek tehetetlen
víztömegbe. Mindenütt információs
törmelék: lehetetlen meghódítani

újra ezt a vidéket. Kietlen, sivár puszta,
halotti pompa. Mint teremtés előtt a
káosz. Az ember visszabújhat a vadonba.

„SAHARA-POR”

Narancssárga ködbe burkolózott az Akropolisz. Most Athénra terült rá a gyilkos „saharai por”. Még a Balkánon is mindent beterített. Az autók szélvédőiről lekapart üledék mágneses volt. Tonnaszám hullott valahonnan Európára ez a sivatagi homokkal nem egyező, ugyanakkor felettébb mérgező: többszörös arzént, báriumot, nikkelt, cinket, vasat, alumíniumot – nehézfémeket tartalmazó titkos átok-eső.

A boszniai vegyészek elemzése mérvadó; az álnok médiapropaganda hangadó hírközléseivel ellentétben ezek a káros anyagok a légtérben szétterülve légutat, tüdőt károsító, az emberiség pusztítását okozó szerek, melyekkel szemben nem véd meg semmi irgalom, a halál végigtarol ezen a vidéken. A „saharai-por” puszta hazugság-riadó, a remény metaforájának tovasuhanó csalétke, átok; az embernek nincs menedéke.

KAVALKÁD

Kavalkád? Ugyan! Ne finomkodjunk!

A globalizáció fölemészt teret
és időt, agyatlanít, káoszt teremt.
Kiterít minden mocskot a Nap alá,
kifosztja a ninctelen embert.

Városokat bombáz porig, hullák
lapulnak a romok alatt, az Új
Kezdet áldozati rekvizítumai.

Lángba borított századunkat
nem oltja el a tengernyi szökőár,
az óceánokban úszó tetemekre
megannyi éhes cápa vár.

Éhezenek csak a földönfutók,
a milliárdosok meg éljék meg
közelgő, végső pusztulásukat!

PEOPLE'S VOICE

(tárgyilagos elmefuttatás)

Milliókat altattak el a kórházakban
a „Doctors Euthanizing” nevet
elnyerő orvosok a COVID járvány
idején és az oltások után
a szövődmények eltüntetése
érdekében, no meg a WHO
helytelen protokolljának leplezésére.

A pandémia-terror során
milliókat hallgattattak el,
nemcsak az „összeesküvés-elmélet”
híveit, hanem az igazságkereső
károsultakat, az elhunytak
családjainak kárvallottjait,
a halva született magzatok szüleit.

A mainstream média kiforgatta
a történeteket, eltusolta a Globális
Elit és a Big Pharma bűnösségét,
sokféle módon terrorizáltak,
félelemben tartva és megalázva
a világ népességét, a szenvedők
ezért emelik fel most hangjukat.

VALÓSÁG-SHOW

Semmi nem olyan, aminek látszik.
Hazugság mindenütt. Versbe szedni
a szemfényvesztést, bizony mindennél
keserűbb. Ha Petőfinek szabad
volt egy zsarnoki uralom alatt
kimondani, hogy *az emberiség történelme
vérfolyam*, akkor a demokráciában
ez talán üdvösebb és szabadabb.

Túllicitáltuk Noé korát, jöhetne
az újabb vízözön. Nem volt elég
Madách Római színeben Péter apostol
dörgedelme, részleteiben már itt van
a megígért tűzözön. Globális felmelegedés?
Ugyan! Mitől égnék le milliós
hektárnyi erdők, városok? Ember,
a sokat ismételt hazugság igazságnak
látszik, valójában luciferi káröröm.

A véleményterror, az önérdek mint
szökőár önt el földrésznyi területeket.
Nincs hová hátrálni, a téboly jár elöl,
hová meneküljön az ember önmaga elől?
Az ép országok fogadják be a menekülteket?
A globalizáció relativizálja a teret és az időt,
a fékek leépülnek, plafonon az államadósság.
Legjobb, ha Platónra hallgatsz: *ami testnek
az egészség, az a léleknek az igazságosság.*

A 7 (FEJBE)CSAPÁS

/Jelenések 16. fej./

Nagy szózat hangzott a mennyből,
YouTube-videókon látványosan be is
mutatják, az ember föltekint a szennyből,
még nem képes felocsúdni, holott be is
avatják, unalmas hétköznapjait már évek
óta bombázza a világról szóló híradás, mely
képi erejével valóságos fejbecsapás. Nem
beszélve a milliókról, akiket elért bármely
katasztrófa: földrengés, vízár, aszály,
sárlavina, a geomérnöki csata. Hét angyal
indul útnak égi parancsra a földre,
kezükben Isten haragjának 7 pohara.

*1.Elment azért az első, és kitöltötte az ő
poharát a földre, és támadt gonosz és
ártalmas fekély, azokon az embereken,
akiken volt a fenevad bélyege.*

Ráadásul imádták is annak képét, pedig
audio-vizuálisan már számosan bemutatták,
ábrázolták, ki ő, megadták számértékét.
A föld népe megcsodálta fényűző hatalmát,
hódoltak neki, elfogadták tévedhetetlenségét.
Az új járványban, a COVID-diktatúra árnyában
a földi hatalmasságok szövetkeztek vele,
miközben emberek milliói haltak (most történt,

még friss az emlék); a háborúk nyomában pedig itt-ott kitört a kolera, a pestis, de a gyilkosok megrészegedtek, élvezik ezt is. Sőt újabb járvány van készülóban, sokkal kegyetlenebb halált okozó, kattints csak a világhálóra, mely irgalmatlan hírhozó.

2. A második angyal is kitöltötte az ő poharát a tengerbe, és az olyanná lett, mint a halott vére. Minden élő állat meghalt a tengerben.

És mi lesz a halkereskedőkkel, a nagy vizek mellett élőkkel, a konzervekkel táplált katonákkal, a nyomornegyedek lakóival? Már nem bennük válik vérré az eledel, a döglött halak üveges szeme égnek fordulva az örök semmibe mered el.

3. A harmadik angyal is kitöltötte az ő poharát a folyóvizekbe és a vizek forrásaiba; és lőn vér.

Hát nem lesz lazac az Elit szendvicsein az emberiség sorsát eldöntő konferenciákon. De ennél végzetesebb a veszély: víz nélkül három hétig képes vegetálni az ember. Lám-lám, az Isten nem csak bottal ver.

4. A negyedik angyal is kitöltötte az ő poharát a napra; és adaték annak, hogy az embereket tikkassza tűzzel.

De az emberek nem tértek meg, se korunk
Jónás prófétája, sem Noé kérlelő szavára.
Már erdők, városok égtek porrá, nemrég
eltűnt Maui szigetén az ősi Lahaina;
50-60 fok égeti Pakisztán népét, hőlázban
ég India, s az iszonyatos hőség szétrepesztí
a föld kérgét. Napkitörések okoznak szerte
elektromos zárlatot, a szerverek besülnek,
a telefonok megsüketülnek, de az ember
dühödten csak az ég felé rázza az öklét,
a pokol kell neki váltig, nem az öröklét.

*5. Az ötödik angyal is kitöltötte az ő
poharát a Fenevad királyiszekére;
és lőn az ő országa sötét.*

A Sátántól elvakított világi és vallási
erők megrészegeedtek a hamis
tanoktól, és az elkábított emberekkel együtt
káromolják Istent. Egyrészt virul a „paráznák”,
a hitehagyók misztériuma, másrészt megnő
és diadalra jut a közömbösség mechanizmusa.
Erősödik az új Babilon birodalmi mámora.

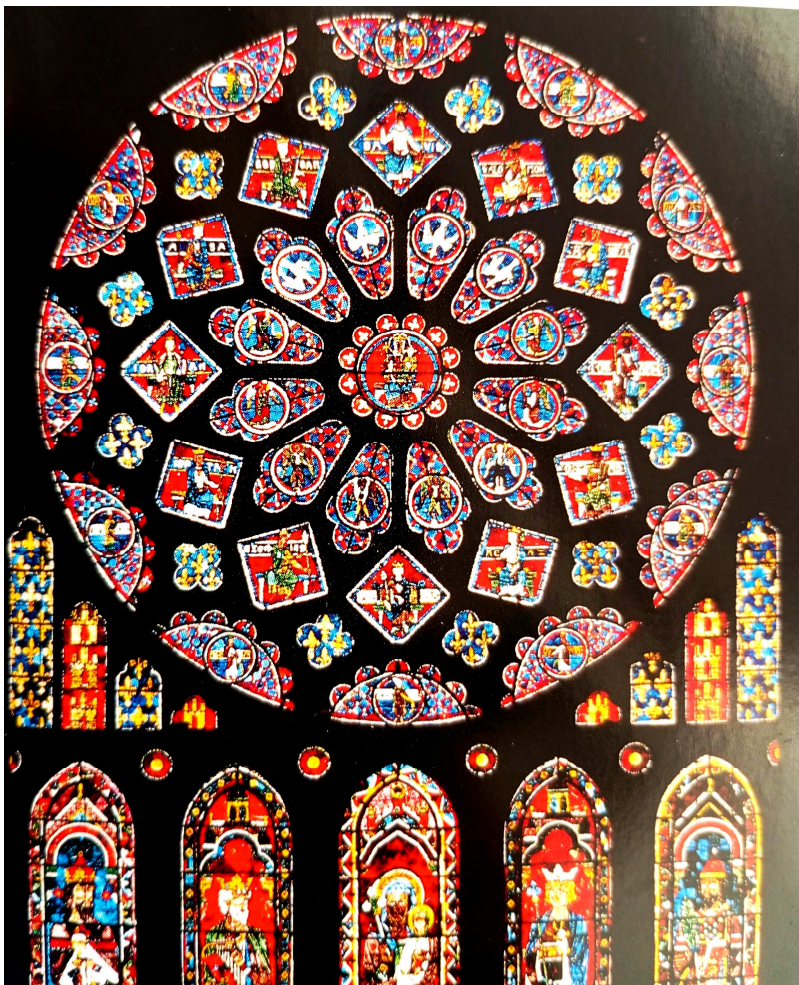
*6. A hatodik angyal is kitöltötte az ő
poharát a nagy folyóvizekre, az Eufráteszre,
és kiszárad annak vize.*

Út készíttetik a napkelet felől jövő királyoknak, kikkel szemben az ördögi lelkek – lásd szemléletesen a videókon – végső ütközetre seregeket terelnek. Hogy beteljesüljön végre a Ronald Reagan által is többször propagált spirituális csata: a Jók és Gonoszak küzdelme, az Armageddon maga.

7. A hetedik angyal is kitölti az ő poharát a levegőégre, és szózat jött a mennyből: Meglett! Betelt a 7 csapás.

Villámlással, mennydörgéssel, földindulással. Aki még nem futott ki Babilonból, az látta a nagy város szétszakadását, a szigetek szétmállását, a hegyek összeomlását, mígnem rájuk zúdult az égből a fél kilós jégeső, nem úszták meg a haragvó menny fejbeapását.

Aki nem hiszi mindezt, járjon utána: ott van az Ősforrás, vagy kattintson a YouTube-ra, bízza magát laptopjára vagy imádott iphonjára.

Les vitraux de la Cathédral de Chartres

II. ÉGI VALÓSÁG

1. TŰKÖRJÁTÉK

A BARÁTSÁG APOTEÓZISA

Vajon érti-e még ez a kor,
hogy mit jelent a *lélektől lélekig*?
Mikor az összeomlás előtt egy jó
szó, üzenet a legjobbkor érkezik?

A látcsőben összerendezi a sötét
mintázatú ördögi árnyakat,
s a keverőpulton előáll
a képben egy tündöklő árnyalat.

A barátság nem más, mint a földi
küzdelemben meglévő éteri jelenlét.
Melytől a terhelt úrön át érkező angyali
érintéstől gyógyító védelmet nyerhetnénk.

Erő támad tőle a testben, a béna járni kezd,
vakxi szemek előtt a távolság eloszlik,
szavak nélkül a szív beszél, a lélek
némán révedez, a bánat szertefoszlik.

Mondják, a barátság a szerelem
előszobája, de bölcsőbb is annál, ott
megáll. Nemes türelemmel a jótetre
vár, s ha elérkezik, cselekszik is legott.

NÉMA MONOLÓG

Testileg ebben a dimenzióban létezem.
Nem nyugtalanítanak a nagy szavak:
szerelem, barátság, csalódás, tévedés.
Ezek a morál kifejeződései, melyek
rabságban tartanak több ezer éve.

Ebben a drámai térben téblábolok,
társtalanul a társadalom szövetében.
Illúzió a család, a szeretet köteléke:
pillanatnyi kielégülés, látszat-remeklés,
csak a szívedet állítod folyton pellengérre.

Törékenyek vagyunk mindannyian: elég
egy lelki cunami, egy hirtelen rád ömlő
szóáradat, hogy semmivé váljon addigi
teremtett magányunk. De hol van
mégis a biztos pont, a Lélek menedéke?

BÖLCSELKEDÉSEK

Van, aki folyton emberek közé megy
apokaliptikus szemléletével, hogy
még égetőbb legyen magánya,
s otthonát sehol sem leli.

Másnak a könyvek a társasága,
számára ez az élet netovábbja
és gazdagsága, s legjobb
barátját a papírhalmokból nyeri.

Az idő majd megmutatja, kinek
keserve súlyosabb. Egymásra lelhet-e
e kétfajta ego, vagy létezik elixír, mely
valós gyógyír s mindennél talányosabb?

JUTOTTAM...

Jutottam el, oly kétes úton
létezőből a nem létezőbe, évekig.
Hitelt vesztetten, titkos ajtón át
fantomfájdalomban, szívedig.

A CSEND HÁLÓJÁBAN

Az emberi ítéletnaptól jobban
félek, mint az istenitől. Mert
az Istennel naponta elrendezem
ügyes-bajos dolgaimat, de akihez
még a legtöbb közöm lehetett
volna, az némaságával tüntet.

Évtizedek zárványával büntet
a kibeszéletlen múlt a maga
kétértelműségével. Fojtató
álomként lökődik elém néhány
találkozásunk, őrzöm a szépnek
tartott megannyi emlékképet.

Elmúlt. Utánuk kínzóbb a néma
csend. Könyörtelenebb, mint
a guillotine fémes csapása, a tűző
napfényben szemed villanása.
Elnézném sokáig, *mielőtt*
a feledést végleg kiérdemelném.

A LÉLEK FOKMÉRŐJE

A szeretet nem kicsikarható, nem is érdem kérdése. Isten sem úgy adja. Fia nem töprengett el rajta a keresztfán, hogy gyilkosait most szeresse-e. Csak mi dekázzuk ki, mint hentes a mócsingot alárejtí nyomatékként, vagy egy hűtlenkedő barát, aki a lélek fokmérőjével adagolja magát: több nap kihagyás még belefér.

Az élet nem a szeretetről szól. Szinte élvezzük, ha fájdalmat okozhatunk. Nem kell hozzá fegyver sem, vagy jól irányított ökölcsapás, elég a tudat, hogy gyötörhetjük a másikat. Ez ilyen egyszerű, mint kilépni a fedett helyről a zuhogó esőbe, vagy megmártózni a tűző nap hevében.

Egyszer úgyis véget ér a fény, a hó, a hó, a jég, a csúszós járdalap, az ejtőzés a kopott kerti padon, a fölöttünk elszálló madarak röpte,

a szív keserű lüktetése. Egyszer
bezár e létbazár, s akkor már nem
fog fájni semmi sem. Senki nem fog
hitegetni az örökléttel, mely
semmiképp meg nem vásárolható.

*

Elég, tudom elég egy nagyon
távolról érkező kérdés: hogy vagy?
Ez maga a metafizikai együtttható.
Lám, milyen igénytelen a lélek.
Kicsivel is beéri. Már ettől úgy véli,
hogy *látja Isten* egyedül *állni*
a napon, s ráteríti védelmül ingyen-
palástként az égi hálót, melytől
reméli: akármilyen szenvedés megéri.

AZ EGYKORI OTTHON

A repülőktől összekaristolt ég
alatt a Nagy-Kevélyt tüzes nyilakkal
lődözi a júniusi nap. Medárd épp
szünetet tartott, ma se szélzúgás,
se kopogó jégrögök a tetőablakon.

Egészen otthonosnak tetszett
az egykori családi ház. A gyermekek
a szélrózsa minden irányába
szétspricceltek, magam is madártávlatból
szemlélem már ezt a vidéket.

Messzire vetett az élet. Nincs bennem
semmi nosztalgia, hisz eléggé megviseltek
az itt töltött évek. Lehet újra kezdeni
a Teremtő égisze alatt. Azóta Vele járom
kihívásokkal mindig teli, rögös utamat.

IMAGE D'AUTOMNE

A fa bóbitája okkersárga,
lejjebb a törzs lombozata
még zöld. Napok kérdése,
hogyan a színek orgiája átvegye
a hatalmat a természet fölött.
Metamorfózison megy át a föld.

Akárcsak lakója, az ember.
Néhány éve még sötétbarna
keretezte kedves arcod, most
hófehérből vakít ki kék szemed.
Jobban kell figyelniük egymásra,
kérem, bárhol jársz, óvjon Istened.

INTELEM

Éjszaka ne vagdalkozz,
nyiss új dimenziót,
légy gyengéd magadhoz!

Mint akinek angyalok

őrzik az álmát,
széttörve a nappalok
sötét, ijesztő jármát.

Ne félj, ne szabadkozz!

Vertikális elkötelezettséggel
Róla álmodj, s légy
hűséges magadhoz!

Ez ennyire egyszerű,

mint a nap kél Keleten
és Nyugaton nyugszik,
a lélek is vele lecsillapszik.

Csak Órá hallgass,

s tiszta költészet lesz
léted, a Gonosz meghátrál,
nem kell tőle félned.

LÁTLELET

Hogy ne terheljenek a kötődések,
ne fájjon semmi veszteség, hát
berobbansz, mint a fergeteg:
perzselő jelenlétedben témáról
témára ugrálsz, kikerülve
a személyes érintettségeket.

Otthonod a színes nagyvilág,
az örök változatosság: Óceánia
káprázata, egzotikuma, a földi öröklét
igézete pereg ki szavaidból, mint
vulkáni lávaömlés, éjféli tűzlobogás
s a határtalan víz surló csobogása.

A pálmaligetek friss levegőjét hoztad.
Látszólag otthonosan, mégis kívülállóként
monitorozod minden lakhelyed, te vagány.
Fotózod is lelked merevlemezére mindezt,
megörökítesz engem is, hogy őrizz inségesebb
napokra, ha majd rád tör újra a magány.

NUMERO 74

Barátomnak

Ősz van. Szemközt a parkban
zsizsegnek a barnás levelek,
mint zsizsik a babban.

Szellő kergetőzik a fák közt –,
embrió ringott a magzatburokban.

Rég volt. Elporladt azóta már
az emlék is... Csak azt kapod,
amit te is adtál. Hálát ne várj!

Csodát még remélhetsz. Örülj, ha
hazatalálsz egy őszinte gondolatban.

TÁVOL IS KÖZEL

Míg távol voltál, kikeltek az ablakom
alatti mogyoróbokorba rejtett galamb-
fészekben a fiókák, az éterbe küldték
csivitelésüket. Talán hallottad Cleveland
zajos utcáin át is erőteljes, víg éneküket.

Míg távol voltál, minden tavaszi virág
ledobta szirmait, az orgona is lilán,
fehéren illatozott a járdák mellett,
talán érezted az édes illatot a légben,
sok ezer kilométer úrpor keverékében..

Míg távol voltál Amerika piszkos ember-
dzsungelében, Európából majdnem útnak
indult a harmadik világháború, de a parkok
kifeszülő zöld rengetegében mint vészsziréna
sívítani kezdett valamiféle elmeború.

Míg távol voltál, Hawaïi pálmaligete
és a színváltó, locsogó Csendes-óceán
hazavárt; a házad előtti egzotikus virágaid
utánad sóhajtoztak; s a beállt süket csend,
a dermedt némaság hozzám közelebb hoztak.

MÁR NEM KERESSEM

Átgázoltam méltatlan éveken,
józsefvárosi kopott színtereken,
idegkiboruláson, magányos éjeken,
ízetlen, pállott, megszámlálhatatlan
évszakokon, föltépett s behegedt sebeken –
s már nem keresem a miértet.

A CSÖND MÉLYE

(görögös haikuk)

Hallgatag érzés.
Léha fájdalom árán.
Képtelen képzet.

Zúdul a hullám.
Béna félelem átjár.
Bujdosik bennem.

Nincstelen órák.
Néma képzelet mardos.
Végtelen kínban.

Vártalak most is.
Üres fénytelen ernyő.
Gépemen csönd van.

Lángol az égbolt.
Titkolt fátyolos emlék.
Mélyül a lélek.

A BARÁTSÁG MISZTÉRIUMA

*Versem azé, ki szívem versbe kérte,
és nékem elég a barátság érte.*

Ne csak a kép: az esti ég kaleidoszkópja,
a kábító láthatatlan látható szemfényvesztése,
hanem a forma, a sötét lombok közt átsuhanó
alakzat, a szívet átforrósító, szikrázó, belülről
sugárzó hő és fény, a várakozás fizikai
fájdalma, a csönd optikai gyötrelme, a hiány
szeizmikus sóvárgása egy arc és hang, egy
régmúlt pillanat után; a mobil váratlan
csörrenése, egy otthonos hangzás: „én vagyok”.
S térdre hullnak bennem a csillagok.

A BARÁTSÁG MARGÓJÁRA

A barátságot a lélek táplálja,
lágerlakók közt nem szövődhetnek
barátságok, ez evidens.
A kiölt lélek, mint a lahainai
belülről kiégett fatörzs, nem
képes életet csiholni senkibe.

A kapcsolatok koherens
tartópillérei a földélezhető
érzelmi tapasztalatok, melyek
örökre berögzülnek az
idegdúcokba, ahonnan semmi sem
űzheti ki, elég hozzá a képzelet.

Elég egy távolodó vonatablakból
kikönyöklő mosoly, mely
után fájdalmasabb az átélt
jelenlét; ólomsúlyúvá válnak
a hazafelé tartó léptek, mert
a boldogság szárnycsapásait
máris gúzsba kötik az emlékek.

ÁTKELÉS

Mikor parázslani kezd a hamvadó
sugár, és fölfeslik a mérhetetlenül
távoli part; s a földrészeket elválasztó
locsogó óceán fölmorajlik, akkor
a bizalmasság ködképéből elővillan
a titokzatos válaszvonal: a tudat
és a lélek önkényes határa. Ilyenkor
a virtuális térben szétfoszlik a közel
és a távol, s eltűnik a hiány akadály.

REÁLIÁK

Ne kergess soha, ne fess álmképeket,
rútul becsap és megaláz életed.

Ne sírj, minden csepp könny fölös
áldozat, úgyis elveszíted barátodat.

Társad meghalt, vagy élve eltemetted,
ne hordd miattuk is a súlyos keresztet.

Tanulj Anakreontól: *nehéz szeretni, de
legnehezebb, ha hiába volt a szeretet.*

Reményed észrevétlen elszállt; átvért,
kiben hittél. De ne csapj miatta palávert.

Magamról válok le végül, hogy lásd, ki vagyok:
testetlen vágy, futó fény, lélek, mit adhatok.

TÁVCSÖVÖN ÁT

Egy távcsövön át nézlek,
ezer darabra tört a múlt: tarka
mozaikok. Egy kifakult napernyő
foszlánya hull, csak egyre hull.

Nem kell az alamizsnád. Mi
jogon büntetsz a némasággal?
Most, mikor a gyepen heverészve
épp kibékültem a magánnyal.

Szél támad, a fű, mint lovak sörénye
hullámszik, felködlik újra létezésed,
az emlékek életre kelnek. Nincs vége!
És nem bocsátja meg senki tévedésed.

A HARMINCNEGYEDIK ÉVRE

Szabó Lőrinc-imitációk

1.

FURCSA REJTÉLY

Most is úgy robbansz be, mint egykoron,
és figyelmed mindent körbepásztáz:
miben segíthetsz, hol és miképp? Egy
perc alatt engem is fölmérsz, de nem
tudhattad, hogy kettőnknek az a perc
kevés. Az életben temérdek jót
tettél családunkkal, csak nyugalmam
vitted el magaddal, kárpótlásul
a semmiért egészenért, amit
mámoros pillanatodban reméltél,
s évtizedek múltán sem nyertél el,
küzdve ma is e furcsa rejtéllyel.

2.

AZÓTA...

Azóta hiány vagy, csak a fáradt
képzelet vetíti vásznára az
emlékeket, mosolyod, tavaszi
égbolt-kék színű tekinteted;
minden lehetne tiszta, egyszerű,

nem fájna a megszenvedett derű,
ha a vonzás jókor találkozik,
s nem két külön útként a semmibe
futna minduntalan; lehetetlen
így remélni, csak szárnyaszegetten
ismertem meg benned az emberit,
mely fölemel, vagy pokolba taszít.

3.

NEM TILTANA...

Nem tiltana már törvény, mégsem vagy,
az óceánok távola elvesz
minden reményt, hogy elérhesselek,
bár személyünk így sérthetlenebb.
Titkolt örömökkal védekeztünk,
mára már látjuk, hogy ráfizettünk.
El kell fogadnunk a vereséget,
átkos magányt, főképp az enyémet.
Évtizedeken át keresgélünk,
valós megnyugvásra sosem leltünk.
S mert kapcsolatunkban nem hihettem,
mulasztásunk jóvátehetetlen.

4.

VÉGTELEN HIÁNY VAGY

Átüt a fák sűrű lombján a fény,
előttem ösvény, szélén bokor, kő,
előbb itt lépkedtél; hová lettél?

Árnyképed játéka csak e végső
borzongás most a csalfa tavaszban,
gyógyír nélkül egyedül maradtam.
Érted szerettem az életemet,
öntudatlanul is kerestelek,
mert szegényebb nélkülöd a világ,
végtelen hiány vagy; maga a
mindenség is veled gyógyult, mikor
felsejlett az együttlét mámora.

5.

EGYFAJTA ÖRÖKLÉT

Egyfajta örök léleksuhogás
egyfajta végtelen várakozás
egyfajta kiolthatatlan derű
egyfajta ízes édes-keserű
egyfajta önzetlen álmodozás
egyfajta elűzhetetlen varázs
egyfajta örvény, hozzád vezető
egyfajta cél, útjelző szegletkő
egyfajta sérthetetlen áldozat
egyfajta kiérdemelt kárhozat
egyfajta titokzatos rejtelem
egyfajta *lőtt seb a szívemen*

2. KINYÍLÓ DIMENZIÓK

ISTEN HÁRFÁJA

Mint versenypályára taszított
ló, túllihegted pályafutásod,
s elpusztítottad lelkedet.

De fényből, szélből és csöndből
majd megérkezik az eligazítás,
csak mindez már nélküled.

Sic tranzit glória mundi.
Szavak nélkül mondd ki,
hogyan érzed a teljesség ízét.

Mert nélküle Isten hárfája
némán rezeg a légtérben, s a léte
alapja értelmezhetetlen.

ÓKERESZTÉNY KATAKOMBA

Ódon színek és elmosódott formák,
megsűrűsödött időtől fojtott lég. Valaha
kenyeret törtek meg és áldoztak itt,
egykoron színdúsak voltak e tapéták.

Nyüzsgött az élet, porfelleg fedte
az utat, szekereken, számárháton érkeztek
a jobb életben reménykedők; hitüket
Valaki az öröklétbe széthintette.

E falakba beivódott temérdek álom,
vágy, könnyörgés, fájdalom és sírás.
A szénné égetett pokol lángrózsái
elhamvadva a kőasztalon, egy tálon.

Háborúk, gyilok, sok emberi kórság
épült be e kövekbe, fertőző síkok
közt megtört fényben az egykori
ódon templom, mely maga a valóság.

REGGELI ÁHITAT

Erkélyemről mély titkokra látok: a fák lombja
mint egymásra simuló színházi legyezők,
rejtejükben zajlik a galambok, cinkék légyottja,
árnyas mélyükben titokban készül a jövő.

Intimitásuk oly ártatlan, megkapó, csak
ámulni lehet a vágy tisztaságán, érzéki bájuk
megható, nem hivalkodnak, legszebb ez a
természetes való. Vajon ez tőlük megtanulható?

Vagy ősidők óta beléjük kódolt varázs,
utánozhatatlan természeti csoda? Irigykedve
nézem a rebbenő galambpárt, izzó parázs
a vonzódásuk, a táncuk. El nem válnának soha.

A VERS

A szavak fragmentálódnak;
ahány olvasó, annyiféle látszat,
mégis összeáll egy tartószerkezet,
melynek színeképe e varázslat.

A vers festészet is, de nem
nyers valóság, tükörképeiben
áttételesen zsong az élet, s ott
rezeg benne az örökkévalóság.

Nem halott anyag, lélekzene.
Mint mikor a madár suhanását az
aszfalton követi árnyéka, szellem
és test mindig együtt lélegzene.

FELELET

A hit virága kinyílt,
éjjel fülembe súgta:
„én vagyok”.

A szeretet ültette belém,
a Lélek öntözi, vele
elvagyok.

Ellátogatok belső szobámba,
hallgatom a csöndet:
Isten halk szavát.

Beleolvadok figyelmedbe,
mely felnyitja
létem ajtaját.

Együtt vagyunk a némaságban,
jobbára változatlanul.
Ahogy elnyújtózik a tenger,

szívem is lassan elcsitul.

LEGALÁBB

Legalább a szombat szentsége
világoljon, a verdeső madarak
hazatalálása, az odavezető út
megtisztítása, hogy meghalljuk
a szégyentől izzó szavakat.

Meddig vezekel egy lélek
büntetlenül? Szeretetet
kíván és nem áldozatot
a prófétai szó, a megbocsátást
a megváltással már elnyertük.

Aki van, mindörökre kell
legyen; a tétovázás csak megaláz.
Nem tárgyak vagyunk: kavicsok,
homokvár; föld-ég ötvözet a létünk,
olvadj fel a reménységben, legalább.

HAZATÉRÉS

Kétnemű esztétika kell,
hogy működtesse, akkor
a Nap és a Hold összekacsint.

Nem a tömegvonzás szükséges,
hogy vezérelje, hanem
az izzó lelki gravitáció.

A protokoll függönyét
ez lebbenti el és
a temérdek szeretet-mutáció.

Sok ezer kilométer, amit
leszeletelt a vallás, a hit,
a filozófia égi vágókése.

Angyalseregek szántották
fel e földi zónát, melybe meg
lehet érkezni, sohasem megkésve.

Ez itt az új Hawaii: óceán
helyett a termékeny szellem;
lélekkapu az Ígéret földjére.

ABSZURDOCSKÁK

Világszintű béketárgyalások zajlanak
a béke elérésének szándéka nélkül.

*

Asszonyok, szüljétek fiúgyermeket –
kellenek ágyúölteléknek!

*

Nem mindegy, hogy az Isten-keresésben
a Tóra vagy a Talmud fölé hajolnak.

*

Krisztust lehet gyalázni, de a megváltás
minden emberért történt.

*

Carlo Maria Vigano érsek figyelmeztetései
a Great Resettel kapcsolatban süket
fülekre talált a Vatikánban.

*

Vajon ki áll a sátáni Új Világrend
mértani középpontjában?

*

A Big Pharma megtollasodott
a COVID-mizériában, miközben
milliók veszítették életüket.

*

*Amit szabad Jupiternek, nem szabad
az ökörnek:* a Nyugat fű alatt végzi gazdasági
csínytevéseit a Kelettel, míg a magyarokat
nyíltságukért büntetik.

*

Kicsi a bors, de erős. Melyik a legkisebb,
ám leggazdagabb állam?

*

Mekkora utat kell bejárni egy léleknek,
míg eljut a belátásra, amire Jób:
„Uram, Te taníts engem!”

*

Kötelező olvasmány lesz-e a Szentírás
keresztény berkekben, vagy a számár
farkára kötve újra meghurcolják, mint
a nagy francia forradalom idején?

*

Amerikai mintára a Tordai Országgyűlés
szétválasztotta az államot és az egyházat.
A ma kilóra megvett keresztény felekezetek
felettébb nagyot merítenek az állami húsfazékból.

*

Pilátus kérdezte Jézustól, hogy *mi az igazság?*
Jézus hallgatott, de tettei beszéltek.

*

A Lélek ott fú, ahol akar. Hallod-e zúgását?
Vagy elnyomja a világ pokoli zaja?

CÉDULÁK A SZENTÉLYBŐL

1.

Az egykor-volt szentélyben
hat éve változatlanul
a konyhaablakban ugyanúgy
piros muskátli virul.
Mintha megállt volna az idő:
a jelenből a múlt újránő

2.

Ez is itt esett meg a 2X3-as
forgalmi úton: az autóbalesetünk,
mely merő metafizika.
A sávokat elválasztó padkának ütközve
fejre állt a mázsás szerkezet, szilánkok
szikráztak szerteszét, repedt a koponya,
ám egy ismeretlen erő a gépet helyben
talpra állította, melyre nincsen
észelvű, emberi magyarázat,
ezúttal megdőlt a fizika.

3.

Toronyszobám lakatlan,
mindenben változatlan:
a falakon ugyanúgy
gyermekrajzok fogadnak,
ha betoppanok váratlan.

4.

Csak az égbolt lett hamis,
láttam magam is, hogy
az erkély fölött a kék
szürkés-fehérré változik:
vegyszeres felhőt eregetnek
a sűrűn elúszó gépmadarak.
nem madártoj terjeng, hanem
a mindent beborító méreganyag.

5.

A nap még most is
parázna nőként nyergeli
a szemközti hegygerincet.
A lét közömbösen rója
világhódító köreit, maga előtt
tolva megszánt bűneinket.

KIS ELMEJÁTÉK

Megszülettünk az örökkévalóságra,
s csak a halál elodázásáért
tehetünk valamit. Az sem
a mi érdemünk, kaptuk,
miként a napfényt, az esőt,
az enyhet adó harmatot
s a reményt, hogy megérjük
e labirintusban a holnapot.

IMÁGÓ

Tudod-e, hogy mi az ember? Isten
szeretetéből fakadó létesoda.
Visszaélni ezzel a kiváltsággal
tagadhatatlanul a bűn maga.

SALUS MEA

Örökre a tenger mélyére –, ígéreted
szerint. Csak *Te* látsz és *Te* tudsz mindent.
A mázsás követ elhengergetted sötét
éjszakám elől. Azóta végérvényesen
egybefonódott szemkontaktusunk.

APOSZTÁZIA

Rodin egykori titkárának, a neves
költőnek mégis igaza volt?
Iszonyú mindegyik angyal.
Eszmetörténetileg téves
lehetne ez a megállapítás, ám
az idők kezdetén a végtelen
univerzumban a lázadó ellenzékhez
tartozó, Lucifert majmoló sereg
valóban botrányosan felforgatta
a mennyei rendet. Hitehagyásuk
a teremtet emberiségre nézve
súlyos kárt okozott, rögtön
a kezdetekben. Azóta kiebrudálásuk,
élükön mesterükkel meghatározta
a földi történelem alakulását.
Ugyanakkor e póre sereglet
láthatatlan, de pozitív hasonmását
is útjára bocsátotta a teremtetői akarat,
így világtörténelmi kérdőjel maradt
Rilke angyalokra vonatkozó jellemzője.

Vallásbölcseletileg némileg jogos,
mert az öt évezred emberi szenvedésének
expandere a türelemvesztés határáig feszül,
emiatt talán nem oktalán, sőt ildomos
minimum megkérdezni az Univerzum
tételezett Fenntartóját, hogy az eredetileg

az emberért hozott isteni áldozatot
komolyan gondolta-e, és az Ő
időtlenségében mégis mikorra
tervezi a meggyötört emberiségért
meghozni a földi idői határozatot,
mellyel lezárhatná ezt a rettenetes
misztikus föld-ég csatározás-kalandot?
És fölszabadíthatná a hozzá hűséges
szolgatársakat, hogy ne kelljen többé
a lövészárkokból, a lángtengerből
kimenekíteni a földi halandót?

SALUS NOSTER: SABBAT

És szólt és meglett a madách-i
gigászi világmindenség. És a hetedik napon,
szombaton megpihent. Látva, minden jó.

Majd szólt ismét, és teremtett belé embert,
és szombaton mindnyájan megpihentek.
A Kert köröttük védőn, halkan susogott.

De másnap a Jó és Gonosz tudásának
fájánál bekövetkezett az abszurd: Lucifer
magához ragadta a karnagy palcát,

hazug dallamokkal szétverte a csendet,
álnokul becserkészte az embert,
lelkére bilincselte mindmáig az átkát.

Próféciaák jelére Jézus bement szombaton
a zsinagógába, sőt példát adott a megtartásra:
halottat támasztott, kalászt tépett, gyógyított.

Pénteken *megölték hitvány zsoldosok*, de
szombaton a sírban megpihent, elégtételt
adván a gyilkosnak, és a hívőnek menedéket.

Vasárnap feltámadott; az évszázadok zavart
keltve ünneppé emelték ezt a napot: Napisten
napjával keverve pogánnyá tették e fedezéket.

A középkorban Pierre Abélard a Szombat esti
himnuszban ünnepelte a megszentelt napot:
zengve a mennyei karokkal az örök szombatot.

A bélyeg ellenében pecsét lesz ez kézen
és homlokon. Cselekvő hittel lelki jelként az Úr
napját sokakkal együtt boldogan hordozhatod.

TÚNJ FEL ÚJRA...

Tűnj fel újra és tündökölj
fákban, virágban, csobogó
patakban, lélekzenében, fényben,
opál szavakban, mázsás kövekben,
szívdobbanásban, az óceán
morájában, zubogó vízesésben,
susogó erdők rengetegében!
Drága barátom, *nem én kiáltok*
(most újra) *a Föld dübörög.*

Sátán ezer alakban végső harcba
lendült. *A kifordított normalitás*
ellenében örültség lett a józan ész.
Tűnj fel újra, látható közelségben,
Te, világ Fenntartója, milliók reménye,
megtartásunk egyetlen esélye!
Vond glóriába tündöklő szívárványoddal
a meggyötört Földet! Hozzád kiáltunk
Immánuel; ugye közel már az eljövétel?

AZ AJTÓ ELŐTT ÁLL

Lehetséges az, hogy *nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra?* Eljön az idő, hogy az ajtó előtt áll, zörget, s te vársz szívszorongva?

Semmi kis életed rejtegetted idáig, most azt kéri: *öntsd ki mint a vizet a te szívedet az Úr színe előtt*, s bezárul a halál torka.

A világ köröttünk összeomlik, de te *ne félj azoktól, amiket szenvedned kell!* Hazatalál, aki nem emberek szolgája, mert sekély a kéj,

mit hamis hatalmak adnak; álnok szavak csak és színjáték e földi élet. A Kísértő helyett, arra kér: *igazságot, igazságot kövess, hogy élhess.*

A gyarló ember meg sem gondolja, hogy kegyelem még a levegővétel is, áldott a frissítő eső, a napfény, ha nem tűz vadul, csak melegít.

Mert *kegyelemből* tartattunk meg *hit által*, Isten ajándéka ez. Aki hozzá megy, *ki nem veti.* Ígéretéhez hűséges, bárki elhiheti.

THE CHOSEN

Hatásvadász a filmipar,
sok giccsre, túlhevített
műre tékozolt temérdek
pénzt, s közönséget kerített.

De nagy téma, forgatókönyv,
kivétel, mindig akad:
felbukkan egy jó rendező
s vele egy színészcsapat.

A kor szülte vagy ihletés?
Milliók kedvence már
a The Chosen; a testté lett
Ige: tarol a Király.

Jézus a mennyből földre jött,
vállalva kínt, szenvedést.
Hatalmát letette értünk,
viselve gúnyt, megvetést.

Csodáit a nép imádta –
az ember csodára vár.
Tanítását nem értették,
az lett ellene a vád.

Mi az, hogy Isten lélek, és
ezért lélekben imádd?
Jézus jelenléte élő
Evangélium, kizárt,

hogy megtévesszen, hatalma
nem a törvénykezés, de
a részvételi szeretet,
a pillanatihletés.

Éhes tanítványainak
megengedte, hogy kalászt
tépjenek szombaton, ő is,
s elkergette a halált.

A szeretet parancsa ez,
hát kövesd Jézus szavát,
aki új törvényt adott, mely
fölülírja a sok szabályt.

KINYÍLÓ DIMENZIÓK

1.

JÉZUS ÉS MÁRIA

Mikor a legínségesebb napok
egyikére ébredek, nem várható
sehonnan, senkitől semmi földi
jel, a szeretet csírája is szunnyad
valahol a szív mélyén elásva, nem
képes széttörni a kemény szívrögöt,
mikor a napfény is visszafogottan
pislákol, valahová messzire költözött,
mikor mázsás súllyal nehezedik
rám a nincsen, a gyötrő keserűség,
a magány elviselhetetlen teherrel
nyomja vállam... Van-e, ki ne ismerné
ezt a kínzó érzést? Azt hívnám,
hogyan legyen társam az egyedüllét
sivatagában. Ám akkor egy jól hallható
hang megérint, nevemen szólít, ezt
mondja: „hívtalak, neveden szólítottalak,
enyém vagy”. És máris kisütött a nap.

2.

JÉZUS ÉS A GYEREKEK

Ma így mondanánk: szakrális dimenzió, amit kétezer éve nélkülöznek a gyermekek: Jézus személyes jelenlétét. Ma csak sóvárogják a biztos isteni útmutatást. Bár emberhalászok vannak ma is (intézményesítve), de antropomorf a bemutatott istenük. Az egyház a multikulturalizmust hirdeti, s az etnikai felhígulással a természet rendjét rombolja. Bábeli zűrzavar uralkodik (Weöres Sándor szavaival: *tojáséj*.) Gnosztikus kevercse az egyetemes zsinatokon. Minden vallást át fog hatni a judaizmus, Világvallás lesz a bűvszó. Istentelen, hamis. Ti gyermekek, tán még *nem vadak*, halljátok meg e szavakat: „az Úr Lelke van rajtam, hogy hirdessem az Ő nagy kegyelmét”, s tiétek lesznek örökre az isteni javak.

3. EGYÜTTÉRZÉS

Láttál-e már vakot? Nemcsak Milont
Munkácsy festményén, hanem ült
veled szemben a villamoson, vagy
kopogtatta botjával a járdaszegélyt?
Szóltál hozzá? Átsegítetted? Megvolt-e
benned az a belső készítés, hogy
ez most a te perced? Az elmulaszthatatlan!
Az élet felkínálja az alkalmakat. Még
korunkban is, nemcsak kétezer éve,
mikor Ő a földön járt és átölelte a leprást,
hogy a tanítványok is beleborzongtak,
vagy sárral kente be a születésétől fogva
vak szemét, amitől megnyíltak a káprázatos
színek és formák, az emberek pedig mint
sétáló fák csodájára jártak. A bénát
a megbontott ház tetejéről hittel
bocsátották le elé, hogy gyógyítsa meg.
És akkor hangzott el ez a feledhetetlen
mondat: „megbocsáttattak a te bűneid,
vedd fel nyoszolyádat, és járj!” És akkor
a gyógyult fölkel, követte Jézust.
Jó lenne okulni a hallottakból! .

4.

CSODATÉTELEK

Új Genocídium idejébe értünk, mikor
is a világuralmi elitet zavarja, hogy
túl benépesítettük a földet,
és minden eszközt bevetnek
a népirtás érdekében: a létet
ezerféle módon veszélyeztetik.
A pusztításban oly ötletgazdagok,
a háború már ósdi mulatság
lett, vonzóbbak a leégett tarlók
és hegyoldalak, a geomérnöki
viharkavarók mesterien okoznak
árvizeket, földcsuszamlásokat.
És a laborból kiszökő járványokkal
tetézik fertelmes irtó hadjáratukat.
Hová lett az élet mint érték? Jézus
korában számosan kérték a Mestert,
hogy tegyen csodát, s ha hitet talált,
megtette: visszahozta a halálból
Jairus lányát, a római százados fiát,
szeretteinek Lázárt, mert pótolhatatlan
csoda az élet. Rettenetes, hogy korunk nem
adózik csodatévő könyörületének.

5.

A TANÍTVÁNYOK

Hogy eshetett meg ez a világgal?
Transzhumán orgia a Párizsi Olimpia
megnyitóján. Tomboló örület az
emberiség utolsó vacsorája torzképével.
Már csak a guillotine hiányzott, mint
a francia szabadság dicstelen eszköze.
A szentség megtaposva. Sátáni csődület.
Az egykor-volt keresztény Európa
gúnyt úzott a kereszténységből.
Isten és ember megcsúfolása zajlott
a színpadon. A pogány rituálék
ocsmány színrevitele. Megérett a föld
a pusztulásra, mint Noé korában.
Elszelelt a mennyből kapott lelki entitás?
Kétezer év rémesen hosszú idő
Sátán fogságában; elfajzott nemzedékek
nemzetek egyre satnyább utódokat.
Hová lettek Jézus tanítványai? Fogták
a lámpásukat és barlangba bújtak?
Feladva a tanítást, a dicső múltat,
feledve, amit Jézustól közvetve láttak
és tanultak, a csodákat, mikor a föld
virtuális mennyként működött, mert
a Lélek a szívekbe költözött? Az nem lehet,
hogy Sátán végleg leigázza az emberi
fajt, kell, hogy a megígért Szabadító

eljöjjön, és vele a szeretet újra kihajt.
A költők ismét legyenek tanúságtevők,
mint voltak egykoron, boruljunk hát
le a várva várt mennyei igazság előtt!

TARTALOMJEGYZÉK

I. FÖLDI ILLÚZIÓK	7
1. OPTIKAI SZEMFÉNYVESZTÉS	7
KONSZOLIDÁLT TÁJ	7
GUERNICA.....	8
IMPRESZIONISTA KÉP	9
A PÁLYA SZÉLÉN	10
NOVEMBERI ÁHITAT.....	12
MENTÓ	13
A JELEN MÉRLEGÉN.....	14
FABULA	15
KÖRÖMSZAKADTÁIG.....	17
SZABAD ÖTLETEK	19
TORZ JÁTSZMA.....	22
ARS POETICA.....	24
GÉNJEINK.....	25
THE AI FUTURE.....	27
KALEIDOSZKÓP.....	29
2. FÉNYTÖRÉSEK.....	32
DECEMBERI ALKONY	34
JANUÁR VÉGI KÉP UKRAJNÁBAN	35
FANTOMFÁJDALOM.....	36
NÉZŐPONT	37
PARADOXONOK	38
REVANS	39
SÖTÉT ÁRNYAK.....	40
MANÍR.....	41
SÖTÉT AFORIZMÁK.....	42
SZELLEMVÁROS.....	43

„SZAHARA-POR”	45
KAVALKÁD.....	46
PEOPLE’S VOICE.....	47
A 7 (FEJBE)CSAPÁS	49
II. ÉGI VALÓSÁG.....	54
<i>1. TŰKÖRJÁTÉK</i>	<i>54</i>
A BARÁTSÁG APOTEÓZISA	54
NÉMA MONOLÓG	56
BÖLCSELKEDÉSEK	57
JUTOTTAM... ..	58
A CSEND HÁLÓJÁBAN	59
A LÉLEK FOKMÉRŐJE	60
AZ EGYKORI OTTHON	62
IMAGE D’ AUTOMNE	63
INTELEM.....	64
LÁTLELET	65
NUMERO 74.....	66
TÁVOL IS KÖZEL	67
MÁR NEM KERESEM.....	68
A CSÖND MÉLYE	69
A BARÁTSÁG MISZTÉRIUMA	70
A BARÁTSÁG MARGÓJÁRA	71
ÁTKELÉS	72
REÁLIÁK.....	73
TÁVCSÖVÖN ÁT	74
A HARMINCNEGYEDIK ÉVRE	75
FURCSA REJTÉLY	75
AZÓTA... ..	75
NEM TILTANA... ..	76
VÉGTELEN HIÁNY VAGY	76
EGYFAJTA ÖRÖKLÉT.....	77

2. KINYÍLÓ DIMENZIÓK.....	78
ISTEN HÁRFÁJA.....	78
ÓKERESZTÉNY KATAKOMBA.....	79
REGGELI ÁHITAT	80
A VERS	81
FELELET	82
LEGALÁBB.....	83
HAZATÉRÉS.....	84
ABSZURDOCSKÁK	85
CÉDULÁK A SZENTÉLYBŐL (1-5).....	88
KIS ELMEJÁTÉK.....	90
IMÁGÓ.....	91
SALUS MEA.....	92
APOSZTÁZIA.....	93
SALUS NOSTER: SABBAT	95
TÚNJ FEL ÚJRA... ..	97
AZ AJTÓ ELŐTT ÁLL.....	98
THE CHOSEN	99
KINYÍLÓ DIMENZIÓK.....	101
JÉZUS ÉS MÁRIA	101
JÉZUS ÉS A GYEREKEK	102
EGYÜTTÉRZÉS	103
CSODATÉTELEK	104
A TANÍTVÁNYOK	105

MOSONYI KATA (eredeti nevén **BALÁZS KATALIN JUDIT**) költő, irodalmár: a verseken kívül recenziókat, kritikákat ír. Kutatási területe a kortárs irodalom.

1949-ben született Mosonmagyaróváron, az egyetem elvégzése után 40 évig Budapesten élt és dolgozott. Jelenleg Pécsen lakik.

Írásai 1970-től jelentek meg a Magyar Ifjúság, az Egyetemi lapok, a Dolgozók Lapja, az Új Forrás, a Diakónia, a Vigília, az irodalmi Jelen, a Nyitott Szemmel, a Vár Ucca Műhely, a Hitel, a Kortárs és az Irodalmi Epreskert (online) folyóiratok lapjain.

Eddig hat kötete olvasható a MEK-ben:

Búzamező varjakkal (versek, 2020)

Szakadt színfalak közt (recenziók, kritikák, 2020)

Tükörszilánkok (versek, 2022)

A behódolásmentes irodalomkritika (recenziók, kritikák, 2022)

A vég küszöbén (versek, 2023)

A Hertzek bűvöletében (versek, 2023)

Jelen verseskötetében folytatja kedvelt tematikáját: az ember és a világ helyzetének vizsgálatát.

Továbbra is elemi erővel kutatja a test és lélek misztériumát, a Jó és a Gonosz erők egymásnak feszülését, küzdelmét, a szabadulás lehetőségét, valamint az emberi kapcsolatok problematikáját.

Különösképpen foglalkoztatja az őszinte barátságban rejlő lelki-szellemi többlet metafizikája.

Az emberiség iránti felelősségérzettel fogalmazza meg ars poeticáját, vázolja fel a katasztrofálisnak tartott jövőt. Mindvégig úgy véli, hogy emberi erővel a megoldás lehetetlen.

MOSONYI KATA: KALEIDOSZKÓP
PÉCS, 2024